

пенно се оттеглиха на линията Завикъ — Полище — Ляха и вечерът почнаха да се организират за нова съпротива.

9/11-а и 7/11-а роти, изпратени въ разпореждане на командира на 29-и полкъ, стигнаха на Козяците въ 2:30 часа и по заповѣдъ на командира на полка заеха позиция на в. Малки Козякъ, който силно се обстрелваше отъ неприятелска тежка артилерия.

Къмъ 3:30 часа подпоручикъ Стефановъ Зафиръ, изпълнявайки своя дългъ, бѣ между своите войници, които насърдаваше. Отъ парче на неприятелски снарядъ бѣ смъртоносно раненъ и почина.

На заетата позиция двете роти почнаха да се окопаватъ, като държаха връзка влѣво съ 32-и полкъ, а вдѣсно съ 29-и полкъ. Къмъ 17 часа врагътъ настѣпи съ голѣми сили и къмъ 18 часа Голѣмиятъ Козякъ бѣ завладѣнъ отъ него и той почна да обхваща фланга и тила на ротите. Командирътъ на 29-и полкъ даде заповѣдъ за оттегляне на полка, като на 6/11-а и 7/11-а роти заповѣда да заематъ позиция на в. Камила и да прикриватъ оттеглянето, а 8/11-а рота, която сжщо бѣ пристигнала, да заеме Кучкинъ камъкъ. 6/11-а и 7/11-а роти заеха означената позиция, на която останаха за прикриване оттеглянето до 16 часа, а на 17 септемврий се присъединиха къмъ полка си на в. Прашникъ.

24-и полкъ зае въ този день позиция на линията Рупите — Червенитѣ води — Преслапъ, а 2/80-а дружина — на Мечи камъкъ.

Загуби на полка: убитъ подпоручикъ Стефановъ Зафиръ, родомъ отъ гр. Ямболъ. На 16 септемврий на в. Малкия Козякъ, въ разгара на боя, между войниците си, насърдавайки ги и изпълнявайки своя свещенъ дългъ къмъ Родината, парче отъ неприятелски снарядъ покоси живота му. Вѣчна му паметъ.

Войници: убити 2, ранени 12, въ неизвестностъ 5.

17 септемврий

Скица № 54

На 17 септемврий неприятелътъ продължи настѣплението си. Нашите части заемаха позиции по всички непристъпни гребени. Отдѣлни части и групи се спущаха въ контръ-атака и всѣваха паника въ редоветѣ на врага. Но по цѣлия фронтъ ясно личеше дезорганизацията. Този бѣ последниятъ день на борбата на двете дивизии, върху които неприятелътъ нанесе своя ударъ. Вечерътъ 2-а дивизия се оттегли задъ р. Черна, съ което между двете дивизии (2-а и 3-а) се образува грамадно незаето пространство отъ около 15 клм., въ което противникътъ можеше свободно да настѣпва на северъ, безъ да срещне каквато и да било съпротива. Отстѣплението на нашите войски по-нататъкъ ставаше безъ оперативна идея и безъ никакво ръководство отъ висшето военно командване.

Въ 1:30 часа командирътъ на полка получи заповѣдъ отъ командира на бригадата, полкътъ съ дѣсния си флангъ да се оттегли на линията в. Пулевецъ — в. Тополецъ. Въ изпълнение на тази заповѣдъ въ 4 часа командирътъ на полка заповѣда: 3-а дружина да се оттегли и заеме позиция на в. Пулевецъ, а 1-а дружина да оттегли дѣсния си флангъ и заеме западния склонъ на в. Тополецъ.

Къмъ 5 часа 3-а дружина подъ прикритието на 9-а рота почна да се оттегля къмъ Пулевецъ, но не зае тази височина, за-